

Foto: Håkon Skulstad

“Bommen”, nedenfor “Gamlemetten” høsten 1949.

Å komme i land på Jan Mayen har aldri vært enkelt.

I dag er det vesentlig enklere i Båtvika og Hvalrossbukta ved å benytte den spesial lagede båtvogna. Men på Gamlemetten var det bare å la det stå til, rett inn på stranda. Og noen ganger gikk det ikke helt som planlagt

Vi tar et utdrag fra dagboka til Håkon Skulstad, som beskriver det meget bra sammen med fotoet ovenfor.

Fredag 23 September 1949

Nå er vi endelig alene etter 4 måneders rot. I ettermiddag kom de siste oljefatene i land, og båten (Polstjernen) gikk like etter.

Glad var vi. Nå kan vi gjøre som vi vil. Det vi driver med er i egen interesse.

Lossingen har gått fint, bortsett fra et uhell første dagen som kunne fått alvorlige følger. Andreassen, Helge og jeg kom under velvet. Men det gikk bra. En del av utstyret ble nok en del vått av sjøsprøyt, så alle potetene f.eks. må vaskes i ferskvann og tørkes og melkeboksene lå og fløt. Men det er sånt en må ta med her oppe.

Av utstyr til rommene er der kommet en seng, stol, kommode, flott toalettspill og gardiner. Ellers til stuene er det kommet bokhyller, skap, bord, skinnstoler etc.

Etter at alle snekkerne som jobbet med å bygge Gamlemetten hadde reist hjem, senket roen seg over Gamlemetten. Den gangen var nok navnet “Nye Metten”, etter noe mer kummelige forhold i Atlantic City.

Røtte og Liberg som hadde bygd “Polheim” på grunn av all annlegstøyen rundt byggingen av “Gamlemetten”, kunne også endelig slå seg til ro i sitt nye krypinn.